

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ РЕКРЕАЦІЇ ТА ТУРИЗМУ У ТЕРНОПІЛЬСЬКОМУ ПРИДНІСТЕР'Я

Метою статті є аналіз основних напрямів використання рекреаційно – туристичного потенціалу та його використання у територіальному розрізі регіону Тернопільського Придністер'я.

Виклад основного матеріалу. Дослідження рекреаційно – туристичних ресурсів Тернопільської області висвітлені у публікаціях К. Д. Дударчук, С. Р. Новицької, М. Р. Питуляк, М. В. Питуляк, П. Л. Царика та інших, однак вирішення даного питання залишається актуальним і на далі.

Регіон Тернопільського Придністер'я знаходиться на півдні Тернопільської області, охоплює межі Чортківського, Монастириського, Заліщицького, Буцацького та Борщівського адміністративних районів та характеризується високим рівнем забезпеченості природними рекреаційними ресурсами.

За умовами раціонального використання рекреаційно – туристичного потенціалу в регіоні можуть розвиватися такі види рекреаційної діяльності, як: сільський, замковий, водний, спортивний, сакральний та екотуризм.

В останні роки у регіоні набирає популярності так званий сільський зелений туризм. Цей вид туризму поєднує в собі проведення вільного часу в сільському середовищі, якому притаманна відповідна забудова, сільський побут, мальовничий ландшафт.

Найбільш відомі садиби сільського туризму є: «Вікторія» в с. Нирків Заліщицького району, «У музиканта – коваля» в смт Коропець Монастириського району, «Наша спалеохата» у с. Залісся Чортківського району [6].

Екотуризм – відносно молоде явище в туристичній індустрії. Основна його мета – турбота про навколишнє середовище, яке використовують із туристичною ціллю. Найбільш активно екотуризм розвивається у національному парку «Дністровський каньйон» і базується на мальовничих краєвидах, унікальних ландшафтах, пам'ятках природи, викопних рештках доісторичних представників різних геологічних епох [3].

У системі рекреаційно – туристичної діяльності важливе місце займає туризм, у процесі якого здійснюється оздоровлення та відпочинок людини. Курортно – лікувальна рекреація розвивається у Заліщицькому районі на основі використання лікувальних властивостей мінеральних сульфатних вод, типу «Нафтуса», «Миргородська», «Друскінінкай». Також тут діє відділення районної лікарні у палаці баронів Бруницьких. У місті Залішки діє дитячий ревматологічний санаторій. Проте, зважаючи на багатий природно – ресурсний потенціал регіону, оздоровчих закладів на його території недостатньо [1, 261–263].

Спортивний туризм має на меті спортивне удосконалення в подоланні природних перешкод. Це означає удосконалення всього комплексу знань, умінь і навичок, фізичної підготовленості, необхідних для безпечного пересування людини по місцевості.

Регіон Тернопільського Придністер'я є найоптимальнішим для проведення спортивних походів. У каньйоноподібних долинах річок (Дністер, нижні течії Стрипи та Збруча) проводяться сплави. У водному спорті найбільш поширеними є два напрямки сплаву: рафтинг (сплав на восьмимісних спортивних човнах) та каякінг (сплав на одномісній байдарці) [2].

Популярним є спалеотуризм, що передбачає одно– та багатоденні подорожі підземними лабіринтами. Для екстремального спалеотуризму привабливою є печера «Млинки» у с. Залісся Чортківського району. Її популяризацією займається спалеоклуб «Кристал». Поблизу печери є будиночок для відпочиваючих. Крім цієї печери у регіоні є ще одна, яка придатна для туристів – Кришталева біля села Кривче Борщівського району. Тут проводиться масовий туризм для груп осіб різного віку. Печера обладнана освітленням та є легкою для проходження.

Район Тернопільського Придністер'я придатний для розвитку замкового туризму. Регіон включає в себе архітектурний комплекс у м. Бучач та замки в селах Окопи, Кудринці, Кривче, Висічка, Скала-Подільська, Підзамочок, Язловець, Новосілка, смт. Золотий Потік. В Заліщицькому районі це – палац Слонецького (XVIII ст.) у смт. Товсте, палац барона Бруністе (XIX ст.) у м. Залішки та частково відбудований палац Борковського (XX ст.) у селі Городок [4, 156].

На жаль, усі згадані споруди лежать в руїнах, тому й становили незначний інтерес для пізнавального туризму до цього часу. Тепер замок у смт. Скала – Подільська належить до національного історико – архітектурного заповідника "Замки Тернопілля", як і замки у смт. Золотий Потік, селах Язловець та Підзамочок Буцацького району, Кривче Борщівського району.

Зважаючи на велику кількість релігійних споруд, територія Придністер'я є перспективною для розвитку різних форм сакрального туризму. Основними об'єктами сакрального туризму виступають давні храми та костели, що зберегли свій вигляд до наших часів. Цікавим є печерний храм у с. Стінка Буцацького району. Рештки скельного монастиря і церква знаходяться поблизу села Сокілець Буцацького району. Масово

відвідується сьогодні давньоруський культовий комплекс у селі Рукомиш, який включає печерний храм і монастир, церкву св. Онуфрія, капличку та басейн для освячення води. У травертинових скелях на березі річки Дністер виявлено ще ряд аналогічних об'єктів: "Печера Відлюдника" у с. Литячі, залишки стародавнього храму біля с. Устечко Заліщицького району [5].

Регіон перспективний для розвитку наукового туризму. Важливими об'єктами для дослідників, які цікавляться історією життя нашої планети є геологічні пам'ятки. Серед них – відслонення давніх порід, які найбільше представлені у регіону Тернопільського Придністер'я. це – силурійські та девонські породи, аналогів яким немає в Україні. У багатьох місцях вони є доступними для спостереження та унікальні для дослідників [1, 270].

Висновок. Тернопільське Придністер'я характеризується досить потужним рекреаційно – туристичним потенціалом, що при правильному використанні дасть можливість не тільки забезпечити оздоровлення населення, а й економічне зростання регіону.

Тернопільське Придністер'я достатньо забезпечене природно – рекреаційними ресурсами, які сприяють розвитку рекреації всіх функціональних напрямків – лікувально–оздоровчої, оздоровчо–спортивної, спортивно–туристської, любительської, пізнавальної., а також туризму сільського, спортивного, замкового, сакрального та спелеотуризму.

ЛІТЕРАТУРА

1. Географія Тернопільської області : монографія. В 2-ох т. Т. II. Населення. Господарство. / ТНПУ ім. В. Гнатюка. – Тернопіль: Осадца Ю. В., 2017. – 342 с.
2. Грабовський Ю. А. Спортивний туризм : навч. посіб. / Грабовський Ю. А., Скалій О. В., Скалій Т. В. – Т. : Навчальна книга – Богдан, 2009. – 304 с
3. Заставецька Л. Проблеми і перспективи організації екотурів в Україні [Текст] / Л. Заставецька, О. Фіткайло // Стале природокористування: підходи, проблеми, перспектива. – 2010. – С. 148–149.
4. Заставецька О. Ресурсно – туристичне районування Тернопільської області на основі атрактивності історико-культурного потенціалу / О. Заставецька, К. Дударчук // Наукові записки Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка. Сер.: Географія.– 2013. – №1. – С. 155–161.
5. Пустиннікова І. С. Вісімдесят три святині Тернопілля : путівник / І. С. Пустиннікова. – К. : Грані-Т, 2010. – 72с
6. Пушкар, Б. Т. Територіальна організація рекреаційного господарства регіону [Текст] : монографія / Б. Т. Пушкар, З. М. Пушкар. – Тернопіль : Вектор, 2014. – 196 с.

Метельська Т.

Науковий керівник – доц. Варакута О.М.

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ПІДГОТОВЦІ ТА ПРОВЕДЕННІ СЕМІНАРСЬКИХ ЗАНЯТЬ

Інноваційні технології на сьогоднішньому етапі реформування вищої школи найбільш повно забезпечують комфортні умови навчання студента, всебічно реалізують його природний потенціал, спонукають до розвитку самоосвіти, самовдосконалення, критичного мислити, до формування професійної компетентності майбутнього вчителя.

Сучасне суспільство потребує розумних, інтелектуально та творчо розвинених особистостей, які здатні швидко та правильно приймати рішення, беручи на себе відповідальність за наслідки. Тому на даний час надзвичайно важливою є проблема соціальної реалізації студента в майбутньому. А для отримання результату, буде мало здобути лише певну «суму знань», необхідно розвивати вміння самостійно опрацювати певну інформацію, опанувати різноманітні методи пошуку інформації, уміння застосовувати свої творчі здібності як під час навчального процесу, так і в житті.

Відповідно до засад кредитно-модульної системи організації навчального процесу у вищих навчальних закладах III-IV рівнів акредитації в рамках Болонського процесу, на особливу увагу заслуговує самостійна робота студента, яка вимагає від нього комунікабельності, творчих зусиль, педагогічної смислалки та майстерності, спонукає до використання та впровадження у навчально-виховний процес інноваційних педагогічних та інформаційних технологій.

Серед різних форм, способів та методів навчальної діяльності значне місце займають інноваційні технології.

Питання впровадження інноваційних технологій навчання розглядаються в працях В.П. Беспалько, В.І. Євдокимова, М.В. Кларіна, О.М. Пехоти, Г.К. Селевко, В.В. Серікова, С.О. Сисоевої, І.С. Якиманської, О.І. Пометун, Л.В. Пироженко, А. Панченкова, Т.О. Ремех, О.І. Саган, О.В. Стребной В.С. Преображенського, М.М.Сваткова та ін. [1, с. 12; 6, с.45].

Метою статті є висвітлення важливості впровадження інноваційних технологій навчання географії у вищій школі під час проведення семінарських занять.

Виклад основного матеріалу. Досвід зарубіжних та українських науковців засвідчує, що інноваційні, а саме інтерактивні, технології сприяють інтенсифікації та оптимізації навчально-виховного процесу і спрямовані на формування як в учнів, так і в студентів таких умінь і навичок: